

Direcția Generală a Finanțelor Publice a fost sesizată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale, prin adresa nr. ../21.05.2010 înregistrată la direcție sub nr. .. din data de 25.05.2010, cu privire la contestația formulată de **S.C. XX S.R.L.**

Contestația a fost formulată împotriva *Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ../20.04.2010*, ce are ca anexă Procesul – verbal de control nr. ../20.04.2010, acte emise de către Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale – Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală și are ca obiect suma de *aa lei*, reprezentând:

- lei – taxă pe valoarea adăugată;
- lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art.205 alin.(1) și (2), art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice este competentă să soluționeze contestația formulată de **S.C. XX S.R.L. .**

I. Petenta formulează contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ../20.04.2010 și a Procesului – verbal de control nr. ../20.04.2010 emise de către Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale – Serviciul antifraudă fiscală și vamală, motivând următoarele:

S.C. XX S.R.L., în perioada 01.01.2007 – 31.12.2007, a încheiat contracte de prestări servicii cu societățile W și Y, societăți stabilite și înregistrate în scopuri de TVA în Marea Britanie. *Conform contractelor încheiate între părți, societățile respective au achiziționat materie primă de la societatea AS, persoană impozabilă stabilită în Turcia. Materia primă a fost expediată din Turcia în România în vederea prelucrării de către S.C. XX S.R.L., societățile din Marea Britanie rămânând proprietarii materiei prime pe parcursul prelucrării.*

În ceea ce privește declararea bunurilor în vamă în România, S.C. XX S.R.L., a acționat în calitate de importator, fiind menționat ca și importator pe declarația vamală de import. De asemenea, S.C. XX S.R.L. a fost împuternicită de către cele două societăți din Marea Britanie (proprietarii materiei prime respective) să acționeze ca și importator al materiei prime în România. Petenta anexează, în copie, împuternicirile întocmite de societățile W și Y, în traducere autorizată.

După prelucrare, produsele rezultate au fost expediate către proprietarii de drept ai mărfurilor, respectiv societățile W și Y, în Marea Britanie.

Constatările organelor de control vamal cu privire la faptul că societatea avea obligația achitării taxei pe valoarea adăugată prin decontul special sunt incorecte, deoarece societatea este înregistrată ca plătitoare de T.V.A. în conformitate cu prevederile art. 153 alin.(1) din Codul fiscal, în vigoare de la 01.01.2007, în timp ce, potrivit art. 156³ din Codul fiscal, doar persoanele impozabile înregistrate în scopuri de T.V.A în conformitate cu prevederile art. 153¹, dar neînregistrate conform art. 153, au obligația de a depune decont special de taxă.

Prevederile referitoare la decontul de taxă care trebuie întocmit și depus de către S.C. XX S.R.L., ca persoană impozabilă înregistrată în scopuri de T.V.A., conform art. 153 din Codul fiscal, sunt cuprinse la art. 156² și nu la art. 156.

Referitor la prevederile O.M.F.P. nr. 2421/2007 pentru modificarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată, petenta precizează că, întrucât acestea au intrat în vigoare la data de 01.01.2008, invocarea de către organele de control a acestor reglementări este neîntemeiată și nelegală, deoarece operațiunile de import au fost desfășurate de societate în perioada 01.01.2007 – 20.04.2007.

Petenta mai menționează că, *având în vedere prevederile legale în vigoare în anul 2007, respectiv art. 157 alin.(4) și alin.(5) din Codul fiscal, plata taxei pe valoarea adăugată aferentă importurilor efectuate de către o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de T.V.A. în conformitate cu art. 153 din Codul fiscal, nu are loc efectiv la organele vamale, ci se evidențiază în decontul de T.V.A. atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă.*

Prin urmare, chiar dacă societatea nu a înregistrat în evidențele contabile și nici în decontul de T.V.A. taxa respectivă atât ca taxă deductibilă cât și colectată, stabilirea diferenței de T.V.A. de către organele de control nu este legală, întrucât:

- având în vedere că S.C. XX S.R.L. a acționat ca și importator al bunurilor, fiind menționată pe declarația vamală de import, în conformitate cu prevederile art. 146 alin.(1) lit. d) din Codul fiscal, societatea avea dreptul de deducere a taxei datorată pentru importul de bunuri efectuat conform art. 157 alin.(4) și (5) cu condiția “să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor în scopuri de taxă, precum și suma taxei datorate. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să înscrie taxa pe valoarea adăugată ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naștere exigibilitatea”;
- pentru operațiunile de import al materiei prime efectuate în perioada 01.01.2007 – 20.04.2007, societatea deține declarații vamale de import în care este menționată drept importator al bunurilor respective;
- deși societatea nu a evidențiat taxa aferentă importurilor în decontul de T.V.A. aferent perioadei fiscale respective, neîndeplinirea acestei condiții formale nu ar trebui să pună sub semnul întrebării exercitarea dreptului de deducere. În acest sens, exercitarea dreptului de deducere a taxei este un drept fundamental care stă la baza sistemului comun de taxă existent la nivelul Uniunii Europene și, în consecință, respingerea dreptului de deducere a T.V.A. strict pe baza unor condiții formale a fost adesea contestată de către Curtea Europeană de Justiție care a subliniat importanța respectării de către statele membre ale U.E. a dreptului fundamental de deducere, precum și principiul neutralității taxei. Un exemplu elocvent este decizia emisă de către Curtea Europeană de Justiție în cazul Ecotrade Spa C-95/07 (anexată la prezentul dosar) care se bazează pe importanța exercitării dreptului de deducere, drept care nu poate fi refuzat ca urmare a nerespectării unor condiții pur formale sau contabile. Principiile enunțate de către Curtea Europeană de Justiție au fost preluate și de către autoritățile fiscale române care au emis o circulară în acest sens (anexată la prezentul dosar).

Petenta mai motivează că, *prin nedeclararea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor în evidențele contabile și de T.V.A. nu a fost adus niciun prejudiciu bugetului de stat, dat fiind faptul că taxa care ar fi fost plătită de către societate pentru importurile respective ar fi fost dedusă, astfel încât efectul ar fi fost neutru.* Mai mult, în conformitate cu prevederile art. 157 alin.(4) din Codul fiscal, aplicabil la acea dată, T.V.A. aferentă importurilor efectuate de către S.C. XX S.R.L. în perioada 01.01.2007 – 15.04.2007 nu trebuia plătită efectiv la organele

vamale. Această măsură a fost adoptată tocmai prin prisma faptului că taxa care ar fi fost plătită de importatori (persoane impozabile înregistrate în scopuri de T.V.A.) ar fi fost dedusă de către aceștia, astfel încât efectul final ar fi fost unul neutru. Această măsură a avut la bază tocmai principiul fundamental al neutralității taxei, precum și cel al exercitării dreptului de deducere.

Petenta invocă și prevederile art. 125¹ alin.(1) punctul 13 din Codul fiscal, respectiv "importator reprezintă persoana pe numele căreia sunt declarate bunurile, în momentul în care taxa devine exigibilă, conform art. 136". Astfel, având în vedere faptul că, în baza împuternicirii primite de la partenerii săi din Marea Britanie care erau de fapt proprietarii bunurilor importate (material primă) din Turcia, S.C. XX S.R.L. a acționat ca și importator din punctul de vedere al T.V.A., declarând bunurile respective pe numele său și având în acest sens o declarație vamală în care este menționat ca și importator.

Petenta concluzionează că, atât din punct de vedere al T.V.A. cât și din punct de vedere al reglementărilor vamale aplicabile în acea perioadă, societatea se califică ca fiind importator pentru bunurile respective.

În drept, petenta își fundamentează contestația pe dispozițiile următoarelor acte normative:

- Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004;
- O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală;
- Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare.

În concluzie, S.C. XX S.R.L. solicită admiterea contestației, anularea Deciziei pentru regularizarea situației nr. ../20.04.2010 ca fiind neîntemeiată și emiterea unei noi decizii cu respectarea prevederilor legale.

II. Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale – Serviciul antifraudă fiscală și vamală a emis pentru **S.C. XX S.R.L.** în data de 20.04.2010, **Decizia pentru regularizarea situației nr. .. privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal**, potrivit căreia:

La punctul 2.1 „Obligațiile de plată suplimentare” se menționează următoarele:

- perioada verificată: 01.01.2007 – 31.12.2007;
- baza impozabilă: 1.310.563 lei;
- taxă pe valoarea adăugată de plată – .. lei;
- majorări de întârziere aferente – .. lei.

La punctul 2.1.1. „Motivul de fapt” se menționează:

S.C. XX S.R.L. a derulat operațiuni de import temporar sub regim vamal de perfecționare activă în baza Autorizațiilor emise de către D.R.A.O.V..

În perioada 01.01.2007 – 20.04.2007 S.C. XX S.R.L. a introdus în țară mărfuri care au fost expediate direct din Turcia în România în vederea producerii de confecții pentru partenerii din Anglia, firmele W și Y, în baza contractelor de prestări servicii. Având în vedere că aceste mărfuri achiziționate din Turcia, țară extracomunitară, au fost introduse pe teritoriul vamal al Comunității Europene prin

România, S.C. XX S.R.L. a solicitat pentru acestea plasarea sub regim vamal de punere în liberă circulație, regim vamal care implică plata drepturilor de import.

S.C. XX S.R.L. nu a înregistrat în evidențele contabile taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor mărfuri pentru care a declarat statut comunitar prin menționarea pe factura de livrare a produselor compensatoare „livrare intracomunitară”. S.C. XX S.R.L. nu a avut certificat de exonerare a plății T.V.A. Menționăm faptul că în perioada 01.01.2007 – 20.04.2007 plata T.V.A. nu se efectua la organul vamal.

La punctul 2.1.2. „Temeiul de drept” se menționează:

- Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar – art. 201 lit. a) care prevede:

1. „o datorie vamală ia naștere prin punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import”
2. „o datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză”.

- *Legea nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal* – care la punctul 100 prevede că art. 136 va avea următorul cuprins:

„(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor comunitare prevăzute la alin. (1), faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator și exigibilitatea acelor taxe comunitare dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe.”

- *Legea nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal* – care la punctul 135 prevede că art. 157 alin.(1) va avea următorul cuprins: „Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³.”

- O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată – art. 115 alin.(1), art. 116 alin.(1) și (5) – pentru majorările de întârziere.

• Decizia pentru regularizarea situației nr. .../20.04.2010 are ca anexă **Procesul – verbal de control nr. .../20.04.2010** în care se precizează următoarele:

Organele de control vamal din cadrul Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale – Serviciul antifraudă fiscală și vamală au efectuat controlul ulterior al operațiunilor vamale de import – export derulate de S.C. XX S.R.L. în perioada 01.01.2007 – 31.12.2007.

Având în vedere următoarele prevederi legale:

- art. 201 lit.a) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar;

- art. 136 alin.(2), art. 157 alin.(1) din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- art. 6 alin.(3) din O.M.F.P. nr. 2421/2007 pentru modificarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată,

S.C. XX S.R.L. la punerea în libera circulație a mărfurilor pe teritoriul Comunității Europene datoră drepturi de import, respectiv T.V.A. care trebuia evidențiat în evidențele contabile ale societății și în deconturile de T.V.A., care aveau ca

termene de depunere la organul fiscal până la data de 25 a lunii următoare înregistrării, conform art. 156 din Codul fiscal.

Situația importurilor efectuate în perioada 01.01.2007 – 20.04.2007 și pentru care nu a fost înregistrat T.V.A. (sunt și importuri înregistrate) este prezentată în anexa 1, care face parte integrantă din prezentul proces – verbal de control.

Suma stabilită ca obligație de plată la bugetul de stat – T.V.A. - este de .. lei. Societatea datorează și *majorări de întârziere* aferente în sumă totală de .. lei.

III. Luând în considerare cele prezentate de contestatoare, constatările organului vamal, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare, se rețin următoarele:

Prin cauza supusa solutionarii, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe dacă pentru declarațiile vamale de import înregistrate de S.C. XX S.R.L. în perioada 01.01.2007 – 12.04.2007 organele vamale aveau dreptul să stabilească la controlul ulterior diferențe de plată cu titlu de taxă pe valoarea adăugată sau această diferență putea fi înregistrată în decontul de T.V.A. atât ca taxă pe valoarea adăugată colectată cât și ca taxă pe valoarea adăugată deductibilă, în condițiile în care societatea contestată nu este proprietarul bunurilor, respectiv nu este importatorul din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

În fapt,

Ca urmare a controlului ulterior al operațiunilor vamale de import – export derulate de S.C. XX S.R.L. în perioada 01.01.2007 – 31.12.2007, organele de control vamal au stabilit o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă de ... lei aferentă declarațiilor de import înregistrate în perioada 01.01.2007 – 12.04.2007, conform datelor înscrise în anexa nr. 1 a procesului - verbal de control nr. ../20.04.2007 în care este prezentată situația importurilor pentru care nu a fost înregistrată taxa pe valoarea adăugată ca obligație de plată în evidențele contabile ale societății.

Organele de control vamal au constatat faptul că S.C. XX S.R.L. a introdus în țară mărfuri care au fost expediate direct din Turcia în România în vederea producerii de confecții pentru partenerii din Anglia, firmele W și Y, în baza contractelor de prestări servicii. Având în vedere că aceste mărfuri achiziționate din Turcia, țară extracomunitară, au fost introduse pe teritoriul vamal al Comunității Europene prin România, S.C. XX S.R.L. a solicitat pentru acestea plasarea sub regim vamal de punere în liberă circulație, regim vamal care implică plata drepturilor de import.

Diferența de T.V.A. în sumă de .. lei, împreună cu majorările de întârziere aferente în sumă de .. lei, au fost înscrise în Decizia pentru regularizarea situației nr. ../20.04.2010 ca obligații suplimentare de plată.

Petenta contestă decizia pentru regularizarea situației motivând următoarele:

- în ceea ce privește declararea bunurilor în vamă în România, S.C. XX S.R.L., a acționat în calitate de importator, fiind menționat ca și importator pe declarația vamală de import. De asemenea, S.C. XX S.R.L. a fost împuternicită de către cele două societăți din Marea Britanie (proprietarii materiei prime respective) să acționeze ca și importator al materiei prime în România;
- având în vedere prevederile legale în vigoare în anul 2007, respectiv art. 157 alin.(4) și alin.(5) din Codul fiscal, plata taxei pe valoarea adăugată aferentă

importurilor efectuate de către o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de T.V.A. în conformitate cu art. 153 din Codul fiscal, nu are loc efectiv la organele vamale, ci se evidențiază în decontul de T.V.A. atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă;

- prin nedeclararea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor în evidențele contabile și de T.V.A. nu a fost adus niciun prejudiciu bugetului de stat, dat fiind faptul că taxa care ar fi fost plătită de către societate pentru importurile respective ar fi fost dedusă, astfel încât efectul ar fi fost neutru.

În drept, speței îi sunt aplicabile prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada 01.01.2007 – 14.04.2007, care la art. 157 stipulează următoarele:

„(...)

(3) *Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal, în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import.*

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153.

(5) **Importatorii persoane impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, evidențiază taxa aferentă bunurilor importate în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145 - 147¹. (...).**”

Referitor la faptul generator și exigibilitatea pentru importul de bunuri, art. 136 din același act normativ reglementează următoarele:

„ (1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, *faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.*

(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor comunitare prevăzute la alin. (1), *faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator și exigibilitatea acelor taxe comunitare dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe.*”

H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, la punctul 59 dat în aplicarea art. 151¹ stipulează:

„În aplicarea art. 151¹ din Codul fiscal, **importatorul în scopul taxei este:**

a) cumpărătorul către care se expediază bunurile la data la care taxa devine exigibilă la import sau, în absența acestui cumpărător, proprietarul bunurilor la această dată. Prin exceptare de la această prevedere, furnizorul bunului sau un furnizor anterior poate opta pentru calitatea de importator;

b) furnizorul bunurilor, pentru livrările de bunuri care sunt instalate sau asamblate în interiorul României de către furnizor sau în numele acestuia și dacă livrarea acestor bunuri are loc în România în condițiile art. 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

c) proprietarul bunurilor, pentru bunurile importate în vederea efectuării de operațiuni de închiriere sau leasing în România;

d) persoana care reimportă în România bunurile exportate în afara Comunității, pentru aplicarea scutirii prevăzute la art. 142 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal;

e) persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal, care importă bunuri în România;

1. în regim de consignație sau stocuri la dispoziția clientului, pentru verificarea conformității sau pentru testare, cu condiția ca bunurile respective să fie cumpărate de persoana impozabilă respectivă sau dacă persoana impozabilă nu le achiziționează să fie reexportate de către aceasta în afara Comunității;

2. în vederea reparării, transformării, modificării sau prelucrării acestor bunuri, cu condiția ca bunurile rezultate ca urmare a acestor operațiuni să fie reexportate în afara Comunității sau achiziționate de către persoana impozabilă respectivă.”

Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, referitor la nașterea datoriei vamale, la art. 201 stipulează:

„1. O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import sau (...)

2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.”

Față de cele prezentate în fapt și în drept, se rețin următoarele:

În temeiul prevederilor legale invocate în drept, se reține că evidențierea taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor importate atât ca taxă pe valoarea adăugată colectată cât și ca taxă pe valoarea adăugată deductibilă este permisă exclusiv importatorilor din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

S.C. XX S.R.L., în contestația formulată, învederează faptul că “Materia primă a fost expediată din Turcia în România în vederea prelucrării de către S.C. XX S.R.L., societățile din Marea Britanie rămânând proprietarii materiei prime pe parcursul prelucrării. După prelucrare, produsele rezultate au fost expediate către proprietarii de drept ai mărfurilor, respectiv societățile W și Y, în Marea Britanie.”

Prin urmare, materia primă introdusă în România în regim suspensiv nu era proprietatea societății contestată, aceasta neavând calitatea de importator din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, în sensul prevederilor punctului 59 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, dat în aplicarea art. 151¹ din Codul fiscal. Mai mult, facturile externe în baza cărora s-a efectuat importul au fost emise pentru societățile din Marea Britanie, nu pentru S.C. XX S.R.L.

Simpla punere în libera circulație a bunurilor din punct de vedere vamal de către S.C. XX S.R.L., nu transformă societatea în proprietar al marfurilor respective.

De asemenea, potrivit procurilor de reprezentare existente în copie la dosarul cauzei, societățile din Marea Britanie au împuternicit pe S.C. XX S.R.L. să îndeplinească formalitățile vamale în calitate de reprezentant al acestor societăți, ceea ce nu transformă societatea contestată în proprietar al bunurilor.

În raport cu cele arătate mai sus, se reține faptul că S.C. XX S.R.L. nu era importator din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, proprietarii bunurilor fiind partenerii externi în numele cărora au fost emise facturile externe.

Motivația petentei potrivit căreia prin nedeclararea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor în evidențele contabile și de T.V.A. nu a fost adus niciun prejudiciu bugetului de stat, dat fiind faptul că taxa care ar fi fost plătită de către societate pentru importurile respective ar fi fost dedusă, astfel încât efectul ar fi fost neutru, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât este vorba de două operațiuni distincte, prima fiind o *obligație* de plată a societății

care trebuie îndeplinită de aceasta la o dată exactă, iar a doua este un drept posibil a fi exercitat prin decontul de T.V.A. aferent perioadei fiscale în care a avut loc îndeplinirea obligației de plată.

Având în vedere cele prezentate, reținem că în mod legal organele de control vamal au stabilit în sarcina S.C. XX S.R.L. o taxă pe valoarea adăugată în sumă de .. lei, în condițiile în care aceasta nu avea calitatea de importator din punct de vedere al T.V.A., urmând a se respinge ca neîntemeiată contestația pentru suma de .. lei.

Referitor la majorările de întârziere în sumă de .. lei aferente taxei pe valoarea adăugată, deoarece în sarcina societății contestatăre a fost reținut întreg debitul reprezentând taxă pe valoarea adăugată de plată, pe cale de consecință societatea contestatoare datorează și majorările de intarziere aferente, **conform principiului de drept "accesoriul urmează principalul", urmând a se respinge ca neîntemeiată contestația petentei pentru suma de ... lei.**

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 210, art. 216 alin.(1) și art. 218 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C. XX S.R.L. pentru suma de aa lei, reprezentând:

- lei – taxă pe valoarea adăugată;
- lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,

stabilită prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. /20.04.2010 emisă de către Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale – Serviciul antifraudă fiscală și vamală.

Decizia de soluționare a contestației poate fi atacată la Tribunalul sau Curtea de Apel, funcție de cuantumul sumei contestate, conform art. 10 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, în termen de 6 luni de la data comunicării acesteia, conform prevederilor legale.